

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

Seslání Ducha sv. 1997 - č. 17

SVATODUŠNÍ

Je zajímavé, že svatodušní svátky se snad odjakživa staly jakousi popelkou v rámci liturgického roku, třebaže mívaly před liturgickou reformou svou oktávu (těch oktáv bylo více, které jsou nyní zrušeny). Dá se to vystopovat i z lidové zbožnosti a lidových zvyků, které vlastně ignorují ve vnějších projevech tyto svátky. Nikdo přece nikomu neposílá svatodušní pohledy, zatímco o vánocích a velikonocích ano, nikdo si s nikým nepřeje to nejlepší o těchto svátcích, ani naše hospodyňky nepečou žádné „svatodušní“ pečivo jako jsou o vánocích vánočky a o velikonocích mazance.

Proč asi tomu tak je, třebaže je Duch svatý nazýván „duší církve“, kterou oživuje a chrání? Je to zřejmě proto, že vánoce i velikonoce se týkají osoby Pána Ježíše - oslavujeme jeho narození a jeho vzkříšení. Pán Ježíš je totiž lidem bližší než Bůh Otec a Duch svatý - právě svou lidskou přirozeností, svým utrpením, bolestí a smrtí. A toto se odráží i ve vnějších projevech.

Přesto však prožíváme nyní jakýsi návrat k Duchu svatému. Vzniklo letniční hnutí, obnova v Duchu svatém atd. A je to dobře. Je důležité, aby si každý z nás zamiloval Ducha svatého, jako jej miloval sám P. Ježíš, jak vyplývá z evangelií. Na jednom místě Pán přece říká - „kdo by se rouhal Synu člověka, bude mu odpuštěno, kdo by se však rouhal Duchu svatému, tomu nebude odpuštěno ani v tomto věku ani v budoucím.“

Vzývejme často Ducha svatého! Nespokojujme se pouze s jednou Slavností o letnicích, ale denně jej uctívejme krátkou modlitbou. A kdyby nás nenapadlo vůbec nic, tak říkejme alespoň známou doxologii: Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jako bylo na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

P. Marian OSB

● Zprávy z farnosti

- V sobotu 24. května jedeme dvěma autobusy na *farní pouť do Klokot a na Lomeček u Vodňan*. Odjezd je v 7.45 hod. (po mši sv., která začíná v 7 hod.) od našeho kostela. Ještě je několik volných míst a žádáme ty, kteří si místa zamluvili, aby si přišli ihned zaplatit místenku. Jídlo a kancionál si vezměte s sebou!
- V sobotu 31. května v 18 hod. bude udělovat ThDr. Jaroslav Škarvada, generální vikář, *svátost biřmování*.
- V neděli 8. 6. při mši sv. přistoupí naše děti k *1. svatému přijímání*.
- Ve dnech 13. 6. (pátek) až 15. 6. (neděle) navštíví naši farnost *přátelé z Lappersdorfu* u příležitosti 3. výročí posvěcení našeho kostela.
- V úterý 17. 6. oslavíme *3. výročí posvěcení našeho chrámu* s panem biskupem Jířím Paďourem večer v 18 hod. mší svatou.
- *Knihovna*. Prosíme, vraťte knihy, které máte již dlouho vypůjčené a vypůjčte si na prázdniny zásobu nových. Knihovna bude půjčovat jen do 16. června, přes prázdniny až do 6. září bude zavřeno.

● Příležitost pro každého!?!

V úterý 15. 4. 1997 se ve farním areálu uskutečnil III. Společenský večer. Sešly se různé generace, řada lidí přišla poprvé, avšak zastoupení střední generace - maminek a tatínků (těch zvláště) - bylo překvapivě malé, nejhojnější účast vykazala generace „babiček a dědečků“.

Z pohledu „režiséra“ a průvodce večerem si netroufám hodnotit jeho průběh. Podle ohlasu jednotlivců a usmívajících se tváří lze usuzovat, že převládla spokojenost, i když výhrady by se také určitě našly. Nabízí se tedy otázky: Proč nepřišli mnozí další, dokonce osobně zvaní, kteří touží po užším kontaktu a seznámení s jinými? Proč nevyužít příležitosti, které se nám dostává?

Máte-li obavy z uhlazenosti společenských akcí, možného zapojení do zábavy (např. se nechcete být vhodným tanečním partnerem/partnerkou), hrozíte se neznámého prostředí či nemáte vhodnou róbu (ó hrůzo!), nezoufejte, další řádky se pokusí Váš strach rozptýlit.

Společenský večer - možná právě toto označení vyvolává pochybnosti, že zaměření akce se neslučuje s Vaším vkusem. Slovo společenský má stejný základ jako slova společenství, společnost, společně. Tyto večery se snaží

pro Vás společně přichystat různá společenství působící ve farnosti, na programu a průběhu zábavy se však podlejí všichni společně. Přítomnost každého je důležitá pro celou společnost.

Program nabízí různé možnosti: pro milovníky hudby a tance, hrajeme reprodukovanou hudbu, ti, kdo dávají přednost pobavení s přáteli, navázání nových známostí, či posezení nad skleničkou vína, mají k dispozici upravené prostory učebny. Zábavu doplňuje připravený program, který můžete shlédnout, popř. se ho i aktivně zúčastnit. V minulých večerech proběhly např. taneční soutěže, módní přehlídka „Z dob našich maminek“, zajímavá interview, soutěž AUDIOSTOP, pantomima s titulky. Pro příště chystáme zase nějaké novinky, nebudeme se však bránit ani Vaším námětům a přáním.

Otevřete tedy svá srdce těm, kteří s Vámi počítají, a zkuste využít nabízené šance. Vždyť se scházíme proto, abychom se spolu pobavili, navzájem poznali a bylo nám dobře. Pokud cítíte, že tomu tak není či nebylo, napište nám o tom (v předšní kostela je k dispozici schránka ANKETA). Ještě před tím však zkoumejte sami sebe, jestli v této věci nemůžete něčím přispět.

Za organizátory Helena Bajerová

Naše společenství! Mladí to řekli dobře. Ale co my, dříve narození? Valná část z Vás projevuje svou lásku k bližním účinnou pomocí. Ale je třeba také vytvářet vzájemné společenství, znát se navzájem. Proto jsme dostali od našeho pana faráře svolení scházet se poslední čtvrtek v měsíci v 16 hod. a poslední úterý v 19 hod. ve farním areálu. V anketě jste si stěžovali, že jste si navzájem cizí. Koncem dubna bylo hodně akcí, ale vždycky si najdeme hodinu pro to, na čem nám záleží a na čtvrtek 24. 4. jste zapomněli. Desetiletí duchovní obnovy končí. Jsme i my obnoveni? Přijďte se navzájem poradit (poslední úterý nebo čtvrtek v květnu), jak život svůj i svého okolí zlepšit. Nezapomeňte! Pak se sejdem až v posledním týdnu v září.

● Jak pomáháme působení Ducha svatého

Ukázky a poznatky z knihy Hans Buob: *Dar rozlišování duchů* (Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 1996).

Otevřenost pro Ducha svatého je životní otázkou církve. Církev všech století byla natolik živá, nakolik se nechala vést Duchem svatým. Také papež Pavel VI. ve svém apoštolském listě „Evangelii nuntiandi“ řekl: „Přispěním Ducha svatého církev roste a Duch svatý je i její duší, neboť on vysvětluje věřícím hluboký význam Kristova učení a jeho tajemství“.

Záměrem této knihy je naučit čtenáře nechat se vést Duchem svatým, ale zároveň získat dar rozlišování duchů. Čím více se totiž křesťan a celá církev otevírají Duchu svatému, tím více se musí počítat s tím, že se do tohoto působení vmíchají i jiné síly - síly z vlastního hříšného já nebo také moc „zlého“.

Ve stručnosti, ale srozumitelně, bychom Vám chtěli sdělit z knihy několik rad k rozlišování duchů a zároveň Vás upozornit, že by bylo užitečné si celou knihu přečíst. Má jen 100 stran. O Duchu svatém často mluvíme, ale kdo je vlastně Duch svatý? Skutky apoštolů opakovaně mluví o seslání Ducha svatého. Pán Ježíš řekl učedníkům: „Čekejte až se splní Otcovo zaslíbení, dostanete sílu Ducha svatého...“ Uvědomujeme si a spolupracujeme s touto silou? Proč u nás v církvi vždycky všechno vázne? Začne se s nadšením, ale pak nastává únava. Ale Duch Boží se obvykle nedá unavit, necháme-li ho vstoupit. Málo nebo jen mechanicky bez skutečné touhy vzýváme Ducha svatého. Při bohoslužbách a pobožnostech jsou obvykle v popředí Otec a Ježíš Kristus. Duch svatý je často jen připojen dozadu..“skrze našeho Pána v Duchu svatém. Amen“. O Duchu svatém nemáme žádnou konkrétní představu.

Ducha svatého poznáme, chceme-li, podle jeho účinku, a to světla, tepla a síly. Jako světlo osvítlí temnotu osamělosti, utrpení, můžete zažít radost z přítomnosti Boha, najednou pochopit pravdy, které jsme dříve opomíjeli s nezájmem. Jako teplo rozehřívá v nás náš chlad k druhým i k sobě, zbavuje nás nevysvětlitelného strachu - modlíme se "Zchladlým srdcím oheň dej". Jako sílu poznáváme Ducha svatého při všem svém konání.

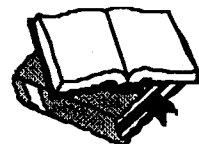
Musíme si to však novým způsobem uvědomit. Bereme totiž všechny své životní možnosti velice samozřejmě. Považujeme všechno za své vlastní dovednosti a výsledky a divíme se, že si ostatní v situacích, které my zvládneme, nevědí rady a třeba si i zoufají. Nemají v sobě Ducha nebo ho neznají. A my jeho pomoc bereme jako samozřejmost. Kniha nás však také varuje, že ne všechno, co považujeme za vnuknutí Ducha svatého je skutečně dobré. Boží Duch nás vždy vede k lásce. Duchové zmatení k pravému opaku: k nenávisti, žárlivosti, závisti a sporům. Právě dary Ducha působí, že člověk plní své povinnosti s ještě větší pečlivostí - v zaměstnání, v rodině, ve společnosti a nezanedbává je. Že například matka rodiny nenaplní pouze lednici, aby bylo něco k jídlu, pak se rozloučí a jde z domova, protože je „povolána evangelizovat“. To pak právem šokuje i okolí, protože to nepochází od Božího ducha. Myslí-li si někdo, že má určité charisma, nemůže ho nikomu vnucovat ani v rovině duchovní a teologické. My můžeme pouze nabízet lásku a jestliže ji ostatní nechtějí, musíme trpělivě čekat, dokud nepřijde

jejich hodina. A to nezáleží na nás. Nikdy nesmíme vyvíjet nátlak. Nikdy Boží duch nebude rozdělovat rodinu, zastrášovat, hrozit.

Duchové zmatení také rádi chtějí dohnat k přílišné horlivosti, a tím k přetížení. Proto je tak důležité, aby lidé, kteří chtějí dobro, žili docela normálně a ve všem zachovávali kardinální ctnost umírněnosti. Duchové zmatení nás činí hašteřivými, nelaskavými, roztrpčenými. Někteří zbožní lidé trvají na několika pravdách a všechny ostatní lidi bezcitně odsuzují. Boží Duch nevyžaduje žádné mimořádné výkony. Chce dát především pokoj, lásku a důvěru a chce, abychom toto vnášeli do společenství ostatních lidí.

Druhá část knihy nám přibližuje novým způsobem slavení eucharistie a vysvětluje podrobněji účel a význam příslušných modliteb a úkonů. Tato kniha je skutečně všestranně užitečná. Máme ji ve farní knihovně.

• Nad knihou DOKONALÁ SVOBODA

„Nic nepovstalo bez Slova.“ Tuto větu čte Bertold na voskové tabulce, když nemocného uložil k večernímu odpočinku a uklízel celu. A druhá věta pod tím byla: „V něm se všechno stává tak jednoduchým.“

V něm se všechno stává tak jednoduchým? Frater by prosil o vysvětlení, kdyby už nezačalo přísne silentium... V něm se všechno stává tak jednoduchým...

Řeholní bratr Bertold, opat Berno z Prümü a nemocný mnich Heřman - to jsou postavy příběhu, který se odehrál dávno ve středověku, v ostrovním klášteře Reichenau na Bodamském jezeře. Je to příběh velký a pravdivý - historie zná skutečnou postavu mnicha Heřmana a jeho pohnutý osud.

Tento mnich je dnes považován za jednu z největších osobností středověku. Věnoval se vědecké činnosti a významně zasáhl hned do několika oborů tehdejších věd a umění - vynikl v astronomii, matematice, teologii, historii i hudbě. Jeho hymnus Salve Regina, k němuž napsal text i nápěv, patří mezi nejkrásnější zpěvy gregoriánského chorálu.

Mnich Heřman byl člověk tělesně postižený, nemocný. Po ochrnutí byl odkázaný jen na vozík a pomoc svých bližních. A přesto, nebo právě proto, dokázal druhé lidi obdarovávat, být oporou pro druhé. Denně překonával tisíce překážek a bolestí, ale nepřestával sloužit Bohu. Při sledování jeho osudu vyniká právě toto, jak zřejmě byl Bohu blízko, velice blízko.

Celý popisovaný osud mnicha Heřmana je velikým svěděctvím o pokorě a také o tom, *jakou sílu* může mít pravá pokora. Přitom Heřman měl ve svém životě mnoho těžkostí, i od svých bratří zakusil mnoho utrpení, často nenacházel porozumění právě ve chvíli, kdy to nejvíce potřeboval. Měl i mnoho nepřátel, ale se všemi těžkostmi vnějšími i se svou tělesnou slabostí se dokázal trpělivě vyrovnávat. Sám sebe věnoval Bohu a jeho ukřižovanému Synu...

A ještě jedna věc je na tomto příběhu opravdu podivuhodná. Jak je takový člověk povzbuzením pro druhé lidi, i pro nás dnes. Často si dnes říkáme: Co se to s námi děje? Co můžu já udělat, co mám dělat s tím vším zlem, s nezájmem, násilím, hrubostí a tvrdostí, co mohu udělat s tím vším, co se mi dnes nelíbí a z čeho mám strach? Na každém kroku mě znepokojuje nějaké nepřátelství, ať už cizí nebo moje vlastní. Co mám udělat?

Příběh mnicha Heřmana je jasnou odpovědí. Kolik bolestí a těžkostí musel právě on ve svém životě vytrpět! Ale sám nám ukazuje, co je důležitější, co je a zůstává pro nás nejdůležitější: být Bohu nablízku, neustále se radovat z jeho milosrdenství, Bohu děkovat, na Boha spoléhat. ... „*Směřuji k Bohu a Bůh je Láska...*“

Jan Cvrk

Maria Calasanz - Ziescheová: **DOKONALÁ SVOBODA**

Literární zpracování osudů mnicha a světce Heřmana z Althausenu

3. vydání v roce 1996

Vydalo nakladatelství **PORTÁL**.

Váz., 190 stran, 140 x 205 mm, cena 105,- Kč

Od dubna letošního roku je možné v naší farní knihovně si knihy nejen půjčovat, ale i koupit. Karmelitánská distribuce KARDIS nabízí celý sortiment nejnovějších knížek ze svého katalogu (asi 120 titulů), které je možné zakoupit nebo si objednat v naší knihovně u paní Neumannové. Za běžné prodejní ceny je možné ve farní knihovně zakoupit knížky z nakladatelství **KARDIS, ZVON, PORTÁL, NOVÉ MĚSTO** ale i z dalších křesťanských knižních vydavatelství. Farní knihovna je otevřena každou středu a neděli.

Knihu si můžete objednat přímo ve vydavatelství **PORTÁL** (tel. 688 52 16) nebo v Zásilkové službě, nakladatelství **NOVÉ MĚSTO**,

Londýnská 44,
120 00 Praha 2

tel / fax: 25 91 26

• Vojtěšská knižní hlídka

Edičním počinem dvou našich předních nakladatelství přišly na jubilejní knižní trh dvě překrásné publikace o svatém Vojtěchu. Odlišují se formátem, společná je jim překrásná úprava.

Nakladatelství ZVON Praha vydal v kapesním formátu životopis svatého Vojtěcha od Bruna z

Querfurtu, Vojtěchova současníka, který se po jeho vzoru stal misionářem a podstoupil mučednickou smrt. Spanilá knížka je dvojjazyčná, na každé dvoustránce je naproti originálnímu textu v latině český překlad. Úvod napsal kardinál Miloslav Vlk.

Výpravnou publikaci Karmelitánského nakladatelství v Kostelním Vydří „Sv. Vojtěch, život a smrt mučedníka“ zařadil právě v roce 50. výročí svého zvolení do čela břevnovského kláštera pan arcipat Anastáz Opasek OSB. Jde o rodinnou publikaci, která krásnými barevnými fotografiemi na křídovém papíře zachycuje všechny zachované vojtěšské památky a místa jeho působení. Mladí fotografové S. Boloňský a P. Janžura zcestovali celou Evropu po Vojtěchových stopách. O textovou stránku se postaral mladý historik T. Sekyrka.

Vedle zmíněných dvou překrásných publikací naprosto nezaniká padesát let stará knížka z naší farní knihovny, co do vnější podoby ovšem tak skromná, jak to odpovídalo době těsně po druhé světové válce; vyšla v roce 1947. Je to životopis svatého Vojtěcha z pera brněnského historika Rudolfa Holinky.

RuKa

Kdo si knihu přečte, pochopí, proč se i významní autoři o Holinkově práci zmiňují jako o nedostupné publikaci v souboru titulů s vojtěšskou tematikou. Kdo z vás navštívil výstavu výtvarných prací na téma „Svatý Vojtěch“ v Arcibiskupském gymnáziu, jistě se potěšil. Výstava byla hojně oblesaná nejen obrazy, ale i keramikou, hýřila nápady a opravdovým prožíváním osudů svatého Vojtěcha, v mnoha případech obdivuhodným výtvarným citěním. Nejmladší autoři jsou žáci mateřských škol, nejstarší autorkou je novicka z kláštera v Králíkách. Výstava se přestěhuje do břevnovského kláštera. Nenechte si ji ujít!

RuKa

Díky starého člověka

*Díky všem, kdo mně nevyčítají ztracenou paměť a zesláblý sluch.
Díky všem, kteří mě povzbudí vzpomínkou na dřívější časy.
Díky všem, kdo mi nepřipomínají, že jsem tu věc už vypravoval.
Díky všem, kteří mě pozdraví a projeví trochu úcty.
Díky všem, kteří se na mne usmějí a prokážou trošku lásky.
Díky všem, kteří mě dobrotou ulehčují poslední dny, než dojdou do
věčného domova ...*

Isem dnešek

*Važ si mě. Včerejšek už ti nepatří, zítřka se možná nedočkáš. Jen
dnešek ti patří, naplň jej něčím krásným, uslechtilou myšlenkou, las-
kavým slovem, milým úsměvem, dobrým činem*

P. Alois Pekárek: Hořící srdce (Cyklus B, FIBOX Třebíč 1994)

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod. So 7, 18 hod.
Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod. - v červenci a v srpnu 7, 9 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)
živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svaté zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: úterý, středa po mši sv.

Mládež: úterý po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy: Stř 17 - 18 hod., Ne 10 - 11 hod.

(od 16. 6. - 6. 9. prázdniny)

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod.

Laická linka důvěry Stř 16 - 17 hod. ve farní knihovně (mimo prázdniny)

Úklid kostela vždy v pondělí od 14 hod.